

[Justitsministeren.]

han kunde føre den frem. Men det, jeg maa bebrejde det ærede Medlem, er den Maade, hvorpaa han har ført dette frem i Betænkningen, hvor han fastslaar med sin mægtige Autoritet som noget aldeles ufejlbarligt, at det er ham, der har Ret, og Justitsministeriet, der har Uret, og han gør det paa en Maade, som sigter Centraladministrationens Embedsmænd for ikke at være paalidelige og ikke at give Rigsadagen de Oplysninger, som de sidder inde med. Dette er en Fremgangsmaade, som er aldeles utilbørlig, og som jeg derfor har maattet protestere imod.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Justitsminister svarede mig, at der er ingen Sammenslutning, som han finder Grund til at opløse straks, naar denne Lov er gennemført; om en bestaaende Sammenslutning skal opløses, maa afhænge af, hvorledes den opfører sig i Fremtiden. Altsaa, der er ingen af de bestaaende Sammenslutninger, som til Dato har opført sig saaledes eller har gjort sig skyldig i saadanne Misbrug, at den højtærede Minister finder Anledning til at benytte den Beføjelse, han her faar til at opløse dem, naar Loven er gennemført. Jeg konstaterer blot, at saaledes er Stillingen.

Altsaa, der er ingen Sammenslutning, der skal opløses straks. Den højtærede Justitsminister har villet forberede sig paa Muligheder ud i Fremtiden, han beskæftiger sig med Hypoteser, men ikke med faktisk foreliggende Forhold, som han vil skride ind imod nu. Den højtærede Regering, som ellers har aflagt Prøve paa saa overordentlig lidt politisk Fremsyn, og som har saa overordentlig mange faktisk foreliggende Forhold og Vanskeligheder at bakke med, sætter sine Kræfter ind paa at forberede sig paa Eventualiteter, som kan komme til at foreligge, men som ikke foreligger nu. Jeg tror, at Regeringen havde nyttigere Ting at tage sig af end at beskæftige sig med Hypoteser og Ting, der kan komme til at foreligge i Fremtiden. Der foreligger konkrete Forhold nok at tage fat paa.

Jeg vil gerne have Lov til at foje til, at naar den højtærede Justitsminister kalder det Bondelumskhed at stille et sagligt, konkret Spørgsmaal, vil jeg mene, at det raadende Demokrati vil være udsat for

mange Bondelumskheder i den nærmeste Fremtid.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal blot udtale, at jeg vil begynde at maale med Lovens Maalestok, naar Loven er vedtaget; men indtil jeg har Loven, vil jeg undlade det.

Ordføreren (Alsing Andersen): De Udtalelser, der er fremsat, siden jeg sidst havde Ordet, giver mig ikke Anledning til at forlænge Debatten ret meget. Fra konservativ Side har man fremsat nogle halvt spøgende, halvt alvorlige Bemærkninger om, at denne Lovgivning var Udtryk for Regeringens Nervøsitet, Udtryk for, at man var bange for, at Magten skulde glide en af Hænde o. s. v., o. s. v.

Det er den Slags Ting, som kan lyde meget flot i en Debat; men det er jo ikke tilstrækkeligt at fremsætte den Slags Paa-stande. Hvis Regeringen intet gjorde i denne Sag over for de Strømninger og Bevægelser, her er Tale om, saa vilde den efter vor Formening gøre sig skyldig i Pligtforømmelse. Jeg tror, den Dag meget let kunde komme, hvor den konservative Taler, som nu taler om Nervøsitet, vilde tale om utilgivelig Letsindighed, Overfladiskhed og Slaphed hos den nuværende Regering, fordi den ikke i Tide havde været opmærksom paa saadanne Tendenser, som der her er Tale om. Derfor skal jeg ikke tage den Slags Udtalelser højtideligt, og jeg kan forsikre de ærede konservative Talere om, at de gør hverken Regeringen eller Regeringspartierne nervøse i nogen Maade.

Jeg maa udtale min Medlidenhed med Det konservative Parti, hvis det virkelig er saadan, at det er umuligt at skabe Interesse for moderne Ungdomsliv i konservative Kredse, medmindre det foregaar under de ydre Former, med Strækmarch og iklædt Ridestøvler, Livbælte, Skraarem, Distinktioner, og jeg ved ikke hvad. Det er jo, hvad der er Tale om her; militæriske Øvelser, militærlydende Formationer o. s. v. Det synes efter de bekymrede Udtalelser, som er fremsat fra konservativ Side, at være saadan, at man ikke kan regne med noget egentlig aandeligt Liv eller med nogen interesseret Ungdom i konservative Kredse, medmindre de faar Lov til nogle af disse Narrestreger. Jeg kan forsikre, at efter den Maalestok kan man ikke maale den danske Ungdom. Og de Jeremiader, der lyder fra konservativ Side i den Henseende, rammer aldeles ikke Flertallet af dansk Ungdom.